

ÜNNEPI Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója

III. évfolyam 5. szám

1996. szeptember — október

"Tartsd meg, Isten, Szentatyánkat!..."

A pápai himnusz "hő imáját" különösen gyakran ismétéljük '96. nyarán-őszén. A Szentatya köszöntésére is ezt énekeltük, és aggodalmunkban is ezt mormoljuk fohászként. Hála Istennek október közepén jó híreket hallunk Rómából, és a valóság megcáfolja az újságok szenzációkeltő találgatásait.

Fontos nekünk II. János Pál pápa személye!

Egyénisége követendő példaként magasodik előttünk. Amikor Jézus figyelmeztetését halljuk: **"Legyetek tökéletesek, mint mennyei Atyátok is tökéletes."** (Mt 5,48) — szinte megbénít bennünket a kérdés: Hogyan, Uram? Ebben a világban? Ilyen körülmények közepette? Akkor valóban biztatást ad a Szentatya egyénisége, aki fájdalomában is vigasztal, aki gyengeségében is erőt sugároz, akire valóban úgy tekinthetünk, mint Krisztus helytartójára.

A Szentatyával való találkozás egész életre szóló küldetésstudatot kristályosít ki bennünk. Első magyarországi látogatása olyan erőt adott a hívő nemzetnek, amelynek hatására öntevékeny közösségek szerveződtek, egyházközségi kiadványok, újságok láttak napvilágot, felekezeti iskolák alakultak. A hitüket megvalló emberek határozott, céltudatos munkába kezdtek, ki-ki a saját környezetében.

II. János Pál pápa idei látogatása komorabb hangulatú volt. Hozzájárult ehhez az ő megromlott egészségi állapota, de a nemzet betegsége is.

II. János Pál

Budapesti Jólé 96

Szombathelyen szinte minden mondata után tapsoltunk, Győrben viszont csüggedt lélekkel vártunk vigaszt tőle. És ő erőt adott! A szentmise végén megcsillantotta humorát is: megköszönte az erős szelet... Valóban pünkösdi hatású volt a Szentatya jelenléte! Mindenki a saját nyelvén érthette: neki — személy szerint — mit kell tennie,

milyen küldetést kell vállalnia vagy folytatnia. **"Az élet útját mutatod nekem..."** (ApCsel 2,28)

Különös jel volt (és ezt az Ünnepi Harangszóban le merem írni, nem félve a gúnyos mosolytól), hogy amikor a Szentatya a lelki megújulásról beszélt, és a Szentlélek kiadását kérte, egy magányos galamb tűnt fel, és szárnyalt az oltár felé.

Nem lehetett nem arra gondolni...

Október 20-án minden katolikus templomban megemlékeztek

II. János Pál pápa felszentelésének 18. évfordulójáról. Amikor szeretettel gondolunk a Szentatyára, idézzük fel pápai jelmondatát: **"Totus Tuus" — "Egészen a Tiéd!"**

Mi is csak így élhetünk, önmagunkat teljesen átadva a Mennyei Atyának, tehetségünket az Ő szolgálatába állítva! Az önátadáshoz — kihez is fordulhatnánk — alázattal kérjük a Szűzanya lelki segítségét! Ebben is utat mutat nekünk a Szentatya. Kövessük példáját, és kérjünk áldást életére!

Mohos István

"Új dalt énekeljétek az Úrnak,
dicsérete zengjen bívei gyülekezetében,
Teremtőjének örvendjen Izrael

és Sion fiai királyuk miatt ujjongjanak.
Dicsérvék nevét körtáncsal,
kézidobbal s citerával zsoltárt zengjenek nekt."
1149. Zsoltár

10 éves a Mindszenty József kamarakórus

Minden élő közösség életében vannak olyan események, olyan évfordulók, amelyek arra indítják a közösség tagjait, hogy együtt ünnepeljenek.

Az ünnepléshez hozzátartozik a sok munkával elért eredmény öröme, és hozzátartozik a visszaemlékezés is. A keresztény ember ünneplése több, mert hozzáteszi a hálaadást, az Istennek mondott köszönetet.

A mi közösségünk — a Mária Magdolna Plébánia közössége — ilyen hálaadó ünneplésre gyűlt össze **1996. szeptember 22-én** az esti szentmisére, hogy együtt ünnepeljük a Mindszenty József Kamarakórust megalakulásának 10. évfordulóján. Ezen ünnepi alkalomra látogatott el hozzánk Dr. Pem László atya egyházmegyei zeneigazgató, aki velünk együtt örvendezve és ünnepelve szentbeszédében a szent zene fontosságáról beszélt.

Az emberi kommunikáció alatt többnyire a szóbeli közlést értjük. Sokszor megfélekedünk arról, hogy az ember a benső érzéseit szavakkal nem tudja igazán kifejezni. Ezért az emberi gondolat és érzés közlésrendszeréhez hozzátartozik a gesztikuláció és az arckifejezés mellett az ének és a zene is.

Az ének és a zene az ünnep és az ünneplés fontos része.

"A szív bőségéből beszél a száj" — mondja Jézus /Mt 12,34; Mk 6,45/. De ha a szív telve van érzelmekkel, szeretettel, akkor nem beszél, hanem énekel. A "szív" azt fejezi ki, amit nem tudunk elmondani. Ezt Szent Ágoston így fogalmazza meg: *cantare amantis est /aki szeret, az énekel/*.

Az ének és a zene tehát egyidős az emberiséggel. Az ember a gondolatait, érzéseit nemcsak embertársai felé közli, hanem Isten felé is. Így természetes, hogy az imádságban, a liturgiában is szerepe van az éneknek és a zenének, mégpedig fontos szerepe. A zsoltárok, amelyeket a Szentírásban olvashatunk tulajdonképpen énekek, amelyekben kifejeződik a választott nép öröme, szomorúsága, kérése, ünneplése, hálaadása. Az egyházban kezdettől fogva megtalálható az ének. A liturgiában az ének tehát nem díszítő elem, nem hozzátoldás, nem keret, hanem **szükségszerű alkotórész**. Tehát nem ruhája, hanem teste a liturgiának, vagyis maga a liturgia.

Ezért különösen értékes kincse plébániánknak ez a jól működő kórus.

Most emeljük ki néhány jelentős eseményt a kórus életéből. A kórus nem ismeretlen a hívek előtt. Azonban az talán nem annyira ismert, hogy mennyi gyakorlás, szólampróba, kemény munka van egy-egy kórusműben.

Tóth György kántor karnagy irányításával a kórus repertoárja, zenei igényessége évről évre gyarapodik. Ezt bizonyítja, hogy a 10 év alatt 250 alkalommal énekeltek. Ebből 20 alkalom hangversenyszerű szereplés. Vendégszereplések, meghívások tanúskodnak róla, hogy kórusunk szinte az egész Nyugat-Dunántúlon ismert. Néhány szereplés a legfontosabbak közül:

1988-ban énekeltek a soproni Szent György templomban, a fertődi új templomban, valamint Zalalövön.

1990. május 26-án résztvettek a Celldömölkön megrendezett Werner Alajos Kórustalálkozón.

1990 szeptemberében Tapolcán egy szabadtéri ünnepi szentmisén énekeltek.

Nagy esemény volt, hogy 1991. augusztus 19-én közreműködtek II. János Pál pápa szombathelyi szentmiséjén.

1992 júniusában a vasvári templomban, 1993. április 4-én pedig az andráshidai templomban léptek fel.

1994 Pünkösdhétfőjén Ausztriában az oberwarti templomban aranymiséén énekeltek.

1995-ben a felújított nemesrádói templom szentelésén vettek részt énekükkel.

Természetesen meg kell említeni a karácsonyi hangversenyeket és az immár hagyományos pünkösdi egyházzenei hangversenyt.

Szerepléseik alkalmával az egyházi zeneirodalom kincseiből válogatnak *gregorián, Beethoven-, Mozart-művek, valamint Halmos László, Bárdos Lajos, Kodály ordináriumok és motetták* hangzanak el.

Munkájukhoz — ami talán nem is eredeti értelemben vett munka, hanem inkább szolgálat és Isten dicsérete — kívánok sok örömet, sikert és Isten áldását, hogy énekükkel — Pem atyát idézve — pendítsék meg az emberi lélek húrjait.

Gaál Sándor
káplán

"Hívtál, Uram!"

— Beszélgetés Klára nővérrel —

A világ néha felkapja a fejét, nem érti, nem tudja felfogni, hogy egy 18 éves fiatal leány hogyan tud lemondani minderről és hogyan tudja teljesen odaadni önmagát egy életformának, amelynek egyedüli központja az Isten szeretete és szolgálata. A lemondás, az önmegtagadás a világ szemében az örömtől és a boldogságtól való megfosztottság. De aki rátalál Krisztusra, megérti az ő életének a titkát, az tudja, és szívében érti, hogy kincset talált abban a hívásban és hivatásban, amelyet az Úrtól kapott. Ez a hívás az, amely meghatározza és betölti életét olyannyira, hogy képes — minden nehézség ellenére is — szegénységben, tisztaságban és engedelmisségben Krisztushoz tartozni. Olvasóink ismerik már Szalóki Zsenit — Klára nővért —, aki ebben az esztendőben kezdte el a noviciátusi képzést. Vele beszélgetünk hivatásáról, életéről.

— Arra kérlek, mondd el röviden az életed történetét!

1977-ben, Márk evangélista ünnepének délutánján láttam meg a napvilágot. Érkezésemet szüleim és 5 évvel idősebb bátyám is izgalommal várták. Gyermekkorom felhőtlen, ártatlan és harmonikus volt. Életemben a nagy fordulatok inkább középiskolás éveim elején következtek be. Azt hiszem, kicsit megkavart a világ szele, sodortak magukkal a mindenféle érték nélküli irányzatok: amelyeknek vége aztán a céltalanság és kiüresedés lett. Ekkor fogott be a hálójába az Úr Jézus Krisztus, aki nem véletlenül a halászok halásza.

— Visszatekintve milyennek látod a Rendbe való belépésed előtti időt, önmagadat?

Én voltam, de talán mégsem. Nem akarom azt mondani, hogy életem 16 éve értéktelen számomra, hiszen meg kellett élnem mindazt, ami benne volt, hogy ma itt lehessenek. Visszatekintve azonban úgy látom, hogy személyiségem kibontakozása a Rendbe történt belépésem után kezdődött meg. A belső szabadság kibontotta a világ által gúzsbakötött szárnyaimat.

— Milyen módon vált fontossá az Istennel való kapcsolatod?

Ráébredés, megértés által. Jézus az én személyes megváltóm, akinek én nem csak egy vagyok a sok milliárd között, hanem az ő szemében én vagyok az "egyetlen", s szívében én pótolhatatlan vagyok. Mert Ő képes arra, hogy ugyanazzal az intenzitással és kizárólagossággal éljen minden férfiban és nőben, s ezt a kapcsolatot nem zavarhatja meg semmi, amit emberi meghatározással hütlenségnek mondunk.

— Hogyan jelentkezett a szerzetesi hivatás életedben? Mik voltak a jelei? Hogyan ismerted fel?

Először megzavarodás. Nem tudtam, mitévő legyek. Miért szomjazom Jézus igéjét, tudniillik a Szentírás szüntelen olvasását? Miért akarok találkozni mindennap a Szentségi Jézussal a szentmisében? Miérték sorozata ismertette fel a

hivatást, amelyre aztán Jézus adta meg a választ: "azért, mert szeretsz engem, mert én jegyesemnek hívtalak."

— Miért éppen a Notre Dame szerzetesrendet választottad?

Ez az a kérdés, amelynek válasza bennem van, de képtelen vagyok a beszéd zajával formába önteni. Talán: amikor látogatóként először átléptem a klauzúra közbétét, ezt mondogattam: hívtál, Uram, itt vagyok!

— Miben látod a szerzetesi élet lényegét?

Mindenképpen az evangéliumi tanácsok radikális, semmiben megalkuvást nem ismerő megélésében. A tisztaságban, mely az osztatlan önátadás vállalása, amely az Isten és felebarát szeretetére készítet. A szegénységben, amely a szegény Krisztus utánzására szólít fel. Az engedelmisségben, amelyben a szerzetes ugyancsak Krisztust akarja utánozni az Atya iránt tanúsított engedelmisségben, engedelmisségi fogadalmával. A nap különböző óráiban felhangzó imában, mert ez a lényeg, a mindennapi kenyér.

— Mi segít téged abban, hogy megőrizd hivatásodat?

Mindenekelőtt a Jézussal való közösség keresése. Amióta beléptem a Rendbe, lételememmé vált a csend. Nem a világ zajától való irtózásra gondolok, hanem arra a csendre, amelyben minden átalakul. Magány ez, melynek mélyén mégis együttlét van. Olyan valami ez, amit állandóan keresni kell.

— Miért Klára lett a rendi neved?

Szeretném átengedni magamon

Krisztus világosságát. Áttetsző lenni és minden bűnfolttól megtisztulni, amely megtöri az Ő sugarait. Óerte csak Fény és Szeretet lenni. A Klára név mindezt magában hordozza.

— Most kezdted el a nevelőmunkát is a Mindszenty iskolában. Milyen nehézségekkel találkozol? Miben látod a lényegét ennek a nevelésnek? Mit akarsz átadni tanítványaidnak?

A nevelőmunka valóban új még nekem, mert hirtelen kerültem át a "katedra" másik oldalára. Mégis talán a legfontosabbnak tartom átadni Krisztus titkait alapítóink szellemén keresztül. Mindennek megvalósításakor természetesen felmerülnek akadályok is. A nevelés elsősorban nem az iskolában kezdődik, hanem otthon, a családi fészek sajátos melegében és az egymás közötti harmóniában. Jézus Krisztus központosága a családban olyan szikla, amelyre iskolánk hatékonyan építhet. Enélkül csak alapkö nélküli ház épülhet, ha egyáltalán az háznak nevezhető. Az élet sodrásában találni időt egymásra és egymásban Krisztusra, ez nevelésünk magja.

Családfesztivál — harmadszor

Hagyományosan szeptember utolsó hétfőjén rendezték meg idén is a családfesztivált. Az érdeklődők színvonalas felnőtt- és gyermekprogramok között válogathattak. A felnőtteknek szóló előadások a család, a közösség témakör köré szerveződtek. Az előadók történetfilozófiai, etikai megközelítésből vizsgálták a magyar nemzet, a magyar családok sorskérdéseit, de *A közösség*, *Az ünnep* című előadásokban illetve *A narkós gyerekek szülei vagyunk* című dokumentumfilmben gyakorlati tanácsokat is kaphattak kérdéseikre. *Miért fontos a család? Hogyan lesz megtartó erő? Hogyan védhetjük meg a gyerekeinket a világban leselkedő veszélyektől?* **Marik Tamás** ferences atya a ma emberének azt tanácsolja, **MERJ SZEGÉNYEBBEN ÉLNI!** Ne az anyagi javak megszerzése és fogyasztása legyen az első, hanem Isten, a család, a gyerekek nevelése. Törődjete többet gyerekeitekkel, töltsétek velük több időt, játsszatok velük — tanácsolta. Az ünnep című előadásban Szabó István görögkatolikus párókus arra hívta fel a figyelmet, hogy az igazi ünneplést a családban kell meg-

A családfesztivál szervezői úgy látják, hogy az igazi vonzerőt a gyermekprogramok jelentik. A gyerekek igazán megtalálhatják a kedvükre való szórakozást. Kicsik és nagyobbak egyaránt. A gyermekprogramokon rengetegen vettek részt és nagy kedvvel dolgoztak a gyerekek a történelmi játszóházban, a kézművesházban. Nagy kedvvel készítették "állatkertet" papírból Lengyák István vezetésével.

Az óvodásoknak külön programról gondoskodtak, az egészséges élet jegyében volt játékos torna, ahol a gyógytornász a végén felhívta a szülők figyelmét a gyerekek esetleges tartáshibáira, "varázsolta" a fogkefével, délután bábelőadáson vettek részt.

A szervezés megoldotta a bölcsődés és óvodás korú gyermekek szakképzett felügyeletét, ám evvel sajnos sok szülő nem élt, így a felnőttprogramok helyett a gyermekprogramokon vettek részt.

A fesztivál jelleget a "komoly" és a "vidám, szórakoztató" programok váltakozása biztosította.

Táncház az Eszterlánc együttessel

Történelmi játszóház

tanulni, az igazi ünnep örömet sugároz és ezt az örömet senki sem tudja elvenni tőlünk.

Papírállatkert készítés Lengyák Istvánnal

Művészi élményt nyújtott a Benyus család

/Folytatás a következő (5.) oldalon! ↗/

Családfesztivál — harmadszor

/Folytatás a 4. oldalról ↻/
együttzenélése és Mácsai Pál műsora.

Aki ezt a hétvégét a Családfesztiválra

érezzék magukat együtt, hogy rájöjjenek, nincsenek egyedül gondjaikkal, hogy a szülők úgy tudjanak különféle programokon részt

A kézművesházban

szánta, biztosan nem bánta meg. Jó lett volna azonban több középiskolást látni az előadásokon, hiszen ezek már nekik is szólnak.

A családfesztivál egyik célja, hogy összehozza az egerszegi családokat, hogy jól

Kabóca bábegyűttes műsora

venni, hogy tudják: a gyerek jó helyen van, hogy érezzék, ha mást is sugall a világ, a CSALÁD akkor is fontos. Ez sikerült.

Szekér Zsuzsanna

Kálvária

1996 tavaszán felújítási munkák kezdődtek meg a Kálvária kápolnánál, mint arról korábbi számunkban már beszámoltunk. Akik a Kálvária felé járnak, figyelemmel kísérhették a tavasz óta elvégzett munkákat, hogy szépül a kápolna környéke. Most vázlatosan szeretnénk felsorolni az eddig történeteket. Felszedték a kápolnát körülvevő betonlapokat és ezek felhasználásával középen utat raktak ki. Kitermelték és elszállították a felesleges földet. Téglából járdát építettek a kápolna köré. Leverték a külső és belső vakolatot és a törmeléket elszállították. Új

ereszcsatornát raktak fel, a víz elvezetésére betonlefolyókat készítettek. Ezután következett a tereprendezés, a föld eligazítása és bevetése fűmaggal. Valamennyi munka az Országos Műemlékvédelmi Hivatal szakmai irányításával a temetőgondozói munkacsoport szervezésében társadalmi munkában történt. Az egyházközség képviselőtestülete ezúttal is köszöni mindazok fáradságát, munkáját, akik részt vállaltak a felújítási munkák elvégzésében.

Szekér Zsuzsanna

A Loyolai Szent Ignác oltárkép

Templomunk oltárképeit bemutató sorozatunkban — utolsóként — a Loyolai Szent Ignácot ábrázoló freskóhoz érkeztünk. Nem tudjuk pontosan milyen indokok alapján került a templom védőszentje, Mária Magdolna, valamint Jézus, Szűz Mária és az Árpád-ház szentjei mellé a *Jézus Társaság megalapítójának Inigo Lopez de Loyolának* a képe.

Feltételezhető, hogy Cimbal — korábbi munkái során kapcsolatban állt a jezsuitákkal.

A feljegyzések szerint részt vett a székesfehérvári plébániatemplom festésében is és ez hatással lehetett zalai munkásságára is. Talán úgy került az egerszegi oltárképek közé Szent Ignác és a korábban már bemutatott Nepomuki Szent János is, aki szintén a jezsuiták kedvelt szentje. Ezek azonban csak találgatások, biztosat nem tudhatunk.

Oltárképünk a szentet egy kövön heverő könyv előtt, térdelő helyzetben ábrázolja, amint tekintetét a feje felett megjelenő Szűz Mária és a kis Jézus felé fordítja. Inigo Lopez, — aki 1491-ben született egy spanyol nemesi család sarjaként — harminc éves korában egy csatában súlyosan megsebesült, aminek következtében egész hátralévő életében sántított az egyik lábára. A gyógyulás alatt kezdte behatóan tanulmányozni Jézus és a szentek életét és ez alapjaiban változtatta meg az addig a világ

dolgainak élő katona lelkületét. Nyilvánvalóvá vált számára, hogy eztán minden erejét az Istennek kell szentelnie. Az égből várt útmutatást, amit látomásokon keresztül meg is kapott. Ezek a víziók jelölték ki tevékenységének irányát, és adtak erőt a szakadatlan, egész életén át tartó megfeszített munkához.

A festményen jellegzetes — bár nem túl eredeti — barokk kompozíciót láthatunk, amely

mely lendületes, felfelé törő spirál alakzatban áramlik a szent térdelő alakjától a gomolygó felhőkön át a magasban lebegő Madonna felé. Szent Ignác sötét, reverendás alakja szinte beleolvad az erdős táj mély tónusaiba, fejét dicsfény övezi, ami kisé ki is emeli a környezetből. A feltűnően elrajzolt figura talán arra utal, hogy a mester segédjei is részt kaptak az elfogadott kompozíció megvalósításában. Valószínűleg ennek köszönhető, hogy a festmények színvonala nem mindenütt egyenletes.

Ezzel végére értünk az oltárképek bemutatásának, ám a festészet iránt érdeklődőkre még számos élmény vár a templom mennyezetfreskóin, a karzat és a sekrestye képein. Reméljük, ezeket az értékeket a kedvezőtlen környezeti hatások ellenére még hosszú időre sikerül megőrizni a hívők és a város számára.

Ópusztaszer

1996. Magyarországon a millezcentenárium éve. Ezt a nagy eseményt országsszerte sokan sokféleképpen ünnepezték meg. Természetesen erről a kiemelkedő történelmi eseményről mi, cserkészek is sokféleképpen megemlékeztünk. Ennek az ünnepegsorozatnak a csúcspontja az Ópusztaszeren augusztus 10-e és 21-e között megrendezett Kárpát-medence Cserkésztestvériség Nagytábor volt. E tábor lakói a hazai és a határon kívüli magyar cserkészek legjobbjaiból álltak össze, így a tábor létszáma majdnem elérte az 1000 főt. Voltak itt a szomszédos országokból, de távolabbról is érkeztek cserkésztestvéreink, mint például Németországból, Amerikából, Kanadából.

A tábor ünnepléses megnyitására 10-én hajnalban a Nap keltével egyidőben került sor. Ekkor megelevenedett a vérszerződés eseménye, melyen a vezérek — a hét törzsről és a kabarokról elnevezett altáborok parancsnokai — jelképesen szövetséget kötöttek egymással.

Az első két nap — mind a nyolc altáboron belül — azzal telt, hogy a táborig építmények sokaságát felépítsék, ide tartoztak a sátrak, a cipőtartók, a fogasok, az altábor kapuk, a kerítések, konyhák, étkezők, fürdősátrak, latrinák és sok egyéb apróság.

Az MC tábor kiemelkedő eseményei az ezt követő hét napban következtek. Ezekben a napokon különböző, egész- és félnapos jobbnál jobb programokon lehetett részt venni.

A programok egy részére a tábor területén került sor; ezeknek a jó része regős előadás volt, mint például a csuhé baba készítése, fafaragás,

néptánc tanulása, éneklés, citerázás, nemezelés, gyertyaöntés, szövés, bőrozés és még sok egyéb érdekesség. A táborban volt még íjászat, barlangászati kötéltechnikák, Meotoszi-mocsár pálya, cserkész történelem- és bélyegkiállítás, sőt még önvédelmi kiképzés is. A tábor mellett lévő Nemzeti Történelmi Emlékpark bejárása és a Feszty-körkép megtekintése is a programok közé tartozott. Mindezekon kívül voltak még hosszabb túrák is, mint a tiszai kenuzás, Szeged bejárása, a Fehér-tó megtekintése, Tanya-túra,

és a programok csúcspontja a Túlélő-túra volt, amelyet több, mint száz kiváló cserkész teljesített.

Minden este volt egy úgynevezett központi táborűz, amelyen mindig egy-egy altábor lakói mutatkoztak be jobbnál jobb előadások és jelenetek keretében.

Augusztus 20-án részt vettünk a Nemzeti Történelmi Emlékparkban megrendezett ünnepegségeken. A táborban is megemlékeztünk erről a nagy nemzeti eseményről, mégpedig az első szeri

országgyűlés eseményeinek felelevenítésével.

Másnap reggel a táborzárás szomorú — mindig is távolinak tűnő — mozzanata következett el. Ezután már csak a táborbontás és a hazautazás előtti fájdalmas búcsúzás volt hátra.

Majd ezt még a hosszú út követte Zalaegerszegig. Hazafelé már arról álmodoztunk, hogy mikor láthatjuk újból az itt megismert cserkésztestvéreinket.

Jó munkát!

Kercza Virág és Paksa Gergely

Plébániai hírek:

November 30-án (szombaton) 10⁰⁰-18⁰⁰ óráig előadást tart az ifjúságnak **Varga Péter**, a "Zászlónk" című katolikus folyóirat főszerkesztője **"Párválasztás, párkapcsolatok"** címmel.

1996. december 28-tól január 1-ig Stuttgartban lesz a **Taize-i Találkozó**. **Jelentkezés:** a Plébánián **november 10-ig**. Utazási költség **6.500.- Ft**, a részvételi díj kb. **40 DMárka**.

Szerdánként az *esti szentmise után* szeretettel várják az *ifjúsági közösségben* a *főiskolásokat*.

Minden hónap 2. szerdáján az esti szentmise után tartja összejövetelét a **Plébánián a Keresztény Pedagógusok Közössége**, melyre minden érdeklődőt szeretettel várnak.

Könyvajánlat

Szent-Gály K-Glatz M	Esztike és Mariska	180
Emanuel nővér	Gyermekeim, segítsétek, hogy...	750
Verbényi István	"Örömmel és buzgósággal"	250
	Ministráns ABC	
Szent István		600
Diakonátusi Kör	Diakónia, diakonátus, diakónus	
Carlo Maria	Az imádság útján	300
Martini	Szent Lukács evangélistával	
Alberto Vecchi	Mandió Lipót, a szent gyóntató	250
Ferences források	Assisi Szent Ferenc művei	300
Csanád Béla	Boldog ünnepet, hazám!	188
A könyvek megvásárolhatóak:		Zalaegerszeg, Ady u. 58.

A zalaegerszegi Miasszonyunk (Notre Dame) Nővérek Mindszenty Iskolájáért Alapítvány **kuratóriuma** hálás köszönetet mond minden eddigi és leendő támogatójának minden adományért és továbbra is tisztelettel kéri mindazokat a kedves híveket, akiknek szívügye a keresztény szellemű nevelés-oktatás jövője, támogassák a nővérek iskoláját imával, anyagilag, erkölcsileg.

A támogatásra szánt összeg befizethető készpénzben az iskolában vagy az Országos Takarékpénztár és Kereskedelmi Bank Rt-nél vezetett

117 49008—20135867 sz. alapítványi vagy
117 49008—20009575 sz. iskolai számlára.

Szomorú szívvel búcsúztunk Dr. Molnár Vince kanonok, nyugdíjas zalaegerszegi plébánostól, aki 1996. október 7-én visszaadta lelkét Teremtőjének. A Mária Magdolna Plébániatemplomban felavatolozott koporsóját a papíestóerek és a hívek sokasága imádságos lélekkel vette körül. Temetése 1996. október 14-én volt templomunk kriptájában. Elhunyt papíestóerünk lelki üdöéért a koncelebrációs szentmisét Dr. Konkoly István Megyéspüspök Úr mutatta be, és a temetési szertartást a Püspök Úr végezte.

"Istenem, örök Atyám, szent kezembe adom lelkem!" — szölt az imádságos ének elhunyt Vince atyáért. 18 évig — 1971-89-ig — volt a Mária Magdolna Egyházközség plébánosa. Majd nyugdíjba vonulása után 7 évig, egészen haláláig késegített plébániánkon. Szívesen jött segíteni, jött misézni és gyóntatni. Jött akkor is, amikor már ereje fogytán volt. Megható volt látni, — ahogy meggyöngyölbe is jött szolgálni. Az egyházközség nevében megköszönjük áldozatkészségét, fáradságot nem ismerő buzgóságát. Arra kérjük Istenünket, hogy elhunyt Vince atya lelkét örök szeretettel ölelje magához.

*A Mária Magdolna Plébánia
lelkipásztorai és hívei*

Kedves Gyula atya!

A nehéz operáció és a több hónapos gyógykezelés közepette mielőbbi gyógyulást kívánunk! Sok szeretettel gondolunk Önre, és kérjük a Mennyei Atyát: adjon türelmet fájdalmai elviseléséhez! Várjuk!

*A.M.M. Egyházközség híveinek nevében
az "Ünnepi Harangszó"*

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.
Szerkeszti: a Tájékoztatósi Munkacsoport
Főszerkesztő: Mohos István
Felelős kiadó: Dr. Szabó Gyula
Szerkesztőség és a kiadó címe:
Zalaegerszeg, Balatoni u. 1.
Pf.: 91. 8901 Tel.: 92/312-157
Tipográfia: Frimmel Gyula
Szedés: Galambos Cecília
Nyomás: Göcsej Nyomda Bt.
Vezető: Györfly Zoltán